

מלאכות חורש וזורע נטילת ידים בסוכה שבחצר

מו"ק ב, ב

אתמר המנכש והמשקה מים לזרעים בשבת, משום מאי מתרינן ביה, רבה אמר משום חורש, רב יוסף אמר משום זורע ... אמר ליה אביי לרבה ... משום חורש אין משום זורע לא ... והאמר רב כהנא זומר וצריך לעצים חייב שתים.

שוע"ר סי' קסו

צריך ליזהר שלא להפסיק אפילו בשהיה כדי הילוך כ"ב אמה, שבשיעור זה נקרא הפסק, אפילו יושב במקומו (ואם הלך מביתו לבית אחר נקרא הפסק אפילו הולך מעט) ... ומענין הסעודה וצרכיה אינו חשוב הפסק ... והילוך ממקום שנטל ידיו למקום הסעודה אינו חשוב הפסק, כיון שהוא צורך הסעודה.

שוע"ר סי' רעג

א אין קידוש אלא במקום סעודה, שאם קידש בבית זה ואכל בבית אחר, בין שהיה דעתו מתחלה לאכול בבית האחר, בין שקידש על דעת לאכול בבית זה ואחר כך נמלך לאכול בבית אחר, לא יצא ידי חובתו.

ד אם קידש בבית ואחר כך נמלך לאכול בסוכה או להפך ... אם אין הסוכה סמוכה לבית אלא אור החצר מפסיק ביניהם, הרי זה כמבית לבית או מבית לחצר.

ה צריך לאכול במקום הקידוש לאתגר אחר הקידוש ... אם היה בדעתו לאכול מיד אלא שאירעו אונס שלא אכל עד לאחר זמן יצא ידי חובתו, ואינו צריך לחזור ולקדש כשאוכל במקום הקידוש. והוא שלא יצא ממקום זה משקידש עד שיאכל אבל אם יצא בינתיים צריך לחזור ולקדש.

שוע"ר סי' שכ

כד ברזא שמכניסין בנקב שבדופן החבית שמוציאין בו היין וכורכין סביב הברזא חתיכת בגד או נעורת של פשתן ופוקקים בה הנקב שבחבית אסור לפקוק בה בשבת ... מפני שעל ידי הפקיקה נסחטין משקין הבלועין בנעורת ופסיק רישיה ולא ימות הוא, ואף שהמשקין הנסחטין הולכין לאיבוד מכל מקום אסור מדברי סופרים ... ויש אומרים שכל שהמשקין הולכין לאיבוד אין איסור אפילו מדברי סופרים אלא כשמתכוין לסחוט, אבל כל שאינו מכוין לכך אף על פי שהוא פסיק רישיה מותר, כיון שאין הסחיטה נוחה לו כלל, שהרי אין לו שום הנאה ממנה ... והעיקר כסברא הראשונה.

שוע"ר סי' שלו

ט המשקה מים לזרעים חייב משום חורש ומשום זורע, מפני שמרפה ומרכך את הקרקע כמו החורש, והוא שמתכוין להצמיח הזרעים כמו הזורע.

ולפיכך מי שאוכל בגינה צריך ליזהר שלא ליטול ידיו על העשבים מפני שמשקה אותם, ואף שאינו מתכוין לכך פסיק רישיה ולא ימות הוא.

ואף אם אוכל בגנת חבירו, או אפילו של נכרי, שאין לו חפץ כלל בגידול העשבים שבה, והרי הוא מלאכה שאינה צריכה לגופה, מכל מקום אסור מדברי סופרים ... וטוב שלא לאכול כלל בגינה אם ישתמש שם עם מים, מפני שבקושי יוכל ליזהר שלא יפול שם מעט מים.

שוע"ר סי' שנז

א חצר שהיא פחותה מד' אמות על ד' אמות וסמוכה לרשות הרבים, אין שופכין לתוכה מים בשבת בימות החמה, שכיון שאין בה ד' אמות, אין סאתים מים שאדם רגיל להשתמש בכל יום ראויים ליבלע בה, והרי זה כאלו שופכן לרשות הרבים.

ז וכל זה בחצר הסמוכה לרשות הרבים, אבל הסמוכה לכרמלית, אפילו היא קטנה מאד, אין צריך גומא, ומותר לשפוך בה כל מה שירצה ... כחו בכרמלית לא גזרו ... ויש אומרים שאין חילוק כאן בין רשות הרבים לכרמלית ... וכן עיקר.

ח ובלבד שלא יהא סילון של עץ שאין המים ראויים ליבלע בו. אבל אם עשוי כעין רצפה של אבנים ראוי ליבלע בו ומותר.